

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
ओं नमो भगवते वासुदेवाय

महर्षि वेदव्यासप्रणीतं श्रीमद्भागवतमहापुराणम्  
॥ षष्ठस्कन्धे द्वितीयोऽध्यायः ॥

*This document has been prepared by*

*Sunder Kidāmbi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

*His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam*

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
ओं नमो भगवते वासुदेवाय  
श्रीमद्भागवतमहापुराणम्  
॥ षष्ठस्कन्धे द्वितीयोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच  
एवं ते भगवद्भूता यमदूताभिभाषितम्।  
उपधार्याथ तान् राजन् प्रत्याहुर्नयकोविदाः ॥ 1 ॥

विष्णुदूता ऊचुः  
अहो कष्टं धर्मदृशामधर्मः स्पृशते सभाम्।  
यत्रादण्ड्येष्वपापेषु दण्डो यैर्ध्रियते वृथा ॥ 2 ॥

प्रजानां पितरो ये च शास्तारः साधवः समाः।  
यदि स्यात्तेषु वैषम्यं कं यान्ति शरणं प्रजाः ॥ 3 ॥

यद्यदाचरति श्रेयानितरस्तत्तदीहते।  
स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते ॥ 4 ॥

यस्याङ्गे शिर आधाय लोकः स्वपिति निर्वृतः।  
स्वयं धर्ममधर्मं वा न हि वेद यथा पशुः ॥ 5 ॥

स कथं न्यर्पितात्मानं कृतमैत्रमचेतनम्।  
विश्रम्भणीयो भूतानां सघृणो द्रोग्धुमर्हति ॥ 6 ॥

अयं हि कृतनिर्वेशो जन्मकोट्यंहसामपि।  
यद् व्याजहार विवशो नाम स्वस्त्ययनं हरेः ॥ 7 ॥

एतेनैव ह्यघोनोऽस्य कृतं स्यादघनिष्कृतम्।  
यदा नारायणायेति जगाद चतुरक्षरम् ॥ 8 ॥

स्तेनः सुरापो मित्रध्रुग्ब्रह्महा गुरुतल्पगः।  
स्त्रीराजपितृगोहन्ता ये च पातकिनोऽपरे ॥ 9 ॥

सर्वेषामप्यघवतामिदमेव सुनिष्कृतम्।  
नामव्याहरणं विष्णोर्यतस्तद्विषया मतिः ॥ 10 ॥

न निष्कृतैरुदितैर्ब्रह्मवादिभि -  
स्तथा विशुद्ध्यत्यघवान् व्रतादिभिः।  
यथा हरेर्नामपदैरुदाहृतै -  
स्तदुत्तमश्लोकगुणोपलम्भकम् ॥ 11 ॥

नैकान्तिकं तद्धि कृतेऽपि निष्कृते  
मनः पुनर्धावति चेदसत्यथे।  
तत्कर्मनिर्हारमभीप्सतां हरे -  
गुणानुवादः खलु सत्त्वभावनः ॥ 12 ॥

अथैनं मापनयत कृताशेषाघनिष्कृतम्।  
यदसौ भगवन्नाम प्रियमाणः समग्रहीत् ॥ 13 ॥

साङ्केत्यं पारिहास्यं वा स्तोभं हेलनमेव वा।  
वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाघहरं विदुः ॥ 14 ॥

पतितः स्खलितो भग्नः सन्दष्टस्तप्त आहतः।  
हरिरित्यवशेनाह पुमान्नार्हति यातनाम् ॥ 15 ॥

गुरूणां च लघूनां च गुरूणि च लघूनि च।  
प्रायश्चित्तानि पापानां ज्ञात्वोक्तानि महर्षिभिः ॥ 16 ॥

तैस्तान्यघानि पूयन्ते तपोदानजपादिभिः।  
नाधर्मजं तद्धृदयं तदपीशाङ्घ्रिसेवया ॥ 17 ॥

अज्ञानादथवा ज्ञानादुत्तमश्लोकनाम यत्।  
सङ्कीर्तितमघं पुंसो दहेदेधो यथानलः ॥ 18 ॥

यथागदं वीर्यतममुपयुक्तं यदृच्छया।  
अजानतोऽप्यात्मगुणं कुर्यान्मन्त्रोऽप्युदाहतः ॥ 19 ॥

श्रीशुक उवाच  
त एवं सुविनिर्णीय धर्मं भागवतं नृप।  
तं याम्यपाशान्निर्मुच्य विप्रं मृत्योरमूमुचन् ॥ 20 ॥

इति प्रत्युदिता याम्या दूता यात्वा यमान्तिके।  
यमराज्ञे यथा सर्वमाचक्षुररिन्दम ॥ 21 ॥

द्विजः पाशाद्विनिर्मुक्तो गतभीः प्रकृतिं गतः।  
ववन्दे शिरसा विष्णोः किङ्करान् दर्शनोत्सवः ॥ 22 ॥

तं विवक्षुमभिप्रेत्य महापुरुषकिङ्कराः।  
सहसा पश्यतस्तस्य तत्रान्तर्दधिरेऽनघ ॥ 23 ॥

अजामिलोऽप्यथाकर्ण्य दूतानां यमकृष्णयोः।  
धर्मं भागवतं शुद्धं त्रैविद्यं च गुणाश्रयम् ॥ 24 ॥

भक्तिमान् भगवत्याशु माहात्म्यश्रवणाद्धरेः।  
अनुतापो महानासीत्स्मरतोऽशुभमात्मनः ॥ 25 ॥

अहो मे परमं कष्टमभूदविजितात्मनः।  
येन विप्लावितं ब्रह्म वृषल्यां जायताऽऽत्मना ॥ 26 ॥

धिङ्मां विगर्हितं सद्भिर्दुष्कृतं कुलकज्जलम्।  
हित्वा बालां सतीं योऽहं सुरापामसतीमगाम् ॥ 27 ॥

वृद्धावनाथौ पितरौ नान्यबन्धू तपस्विनौ।  
अहो मयाधुना त्यक्तावकृतज्ञेन नीचवत् ॥ 28 ॥

सोऽहं व्यक्तं पतिष्यामि नरके भृशदारुणे।  
धर्मघ्नाः कामिनो यत्र विन्दन्ति यमयातनाः ॥ 29 ॥

किमिदं स्वप्न आहोस्वित् साक्षाद्दृष्टमिहाद्भुतम्।  
क्व याता अद्य ते ये मां व्यकर्षन् पाशपाणयः ॥ 30 ॥

अथ ते क्व गताः सिद्धाश्चत्वारश्चारुदर्शनाः।  
व्यमोचयन्नीयमानं बद्ध्वा पाशैरधो भुवः ॥ 31 ॥

अथापि मे दुर्भगस्य विबुधोत्तमदर्शने।  
भवितव्यं मङ्गलेन येनात्मा मे प्रसीदति ॥ 32 ॥

अन्यथा म्रियमाणस्य नाशुचेर्वृषलीपतेः।  
वैकुण्ठनाम ग्रहणं जिह्वा वक्तुमिहार्हति ॥ 33 ॥

क्व चाहं कितवः पापो ब्रह्मघ्नो निरपत्रपः।  
क्व च नारायणेत्येतद्भगवन्नाम मङ्गलम् ॥ 34 ॥

सोऽहं तथा यतिष्यामि यतचित्तेन्द्रियानिलः।  
यथा न भूय आत्मानमन्धे तमसि मज्जये ॥ 35 ॥

विमुच्य तमिमं बन्धमविद्याकामकर्मजम्।  
सर्वभूतसुहृच्छान्तो मैत्रः करुण आत्मवान् ॥ 36 ॥

मोचये ग्रस्तमात्मानं योषिन्मय्याऽऽत्ममायया।  
विक्रीडितो ययैवाहं क्रीडामृग इवाधमः ॥ 37 ॥

ममाहमिति देहादौ हित्वामिथ्यार्थधीर्मतिम्।  
धास्ये मनो भगवति शुद्धं तत्कीर्तनादिभिः ॥ 38 ॥

श्रीशुक उवाच  
इति जातसुनिर्वेदः क्षणसङ्गेन साधुषु।  
गङ्गाद्वारमुपेयाय मुक्तसर्वानुबन्धनः ॥ 39 ॥

स तस्मिन् देवसदन आसीनो योगमाश्रितः।  
प्रत्याहृतेन्द्रियग्रामो युयोज मन आत्मनि ॥ 40 ॥

ततो गुणेभ्य आत्मानं वियुज्यात्मसमाधिना।  
युयुजे भगवद्भाम्नि ब्रह्मण्यनुभवात्मनि ॥ 41 ॥

यर्ह्युपारतधीस्तस्मिन्नद्राक्षीत्पुरुषान् पुरः।  
उपलभ्योपलब्धान् प्राग्ववन्दे शिरसा द्विजः ॥ 42 ॥

हित्वा कलेवरं तीर्थे गङ्गायां दर्शनादनु।  
सद्यः स्वरूपं जगृहे भगवत्पार्श्ववर्तिनाम् ॥ 43 ॥

साकं विहायसा विप्रो महापुरुषकिङ्करैः।  
हैमं विमानमारुह्य ययौ यत्र श्रियः पतिः ॥ 44 ॥

एवं स विप्लावितसर्वधर्मा  
दास्याः पतिः पतितो गर्ह्यकर्मणा।  
निपात्यमानो निरये हतव्रतः  
सद्यो विमुक्तो भगवन्नाम गृह्णन् ॥ 45 ॥

नातः परं कर्मनिबन्धकृन्तनं  
मुमुक्षतां तीर्थपदानुकीर्तनात्।  
न यत्पुनः कर्मसु सज्जते मनो  
रजस्तमोभ्यां कलिलं ततोऽन्यथा ॥ 46 ॥

य एवं परमं गुह्यमितिहासमघापहम्।  
शृणुयाच्छ्रद्धया युक्तो यश्च भक्त्यानुकीर्तयेत् ॥ 47 ॥

न वै स नरकं याति नेक्षितो यमकिङ्करैः।  
यद्यप्यमङ्गलो मर्त्यो विष्णुलोके महीयते ॥ 48 ॥

म्रियमाणो हरेर्नाम गृणन् पुत्रोपचारितम्।  
अजामिलोऽप्यगाद्धाम किं पुनः श्रद्धया गृणन् ॥ 49 ॥

॥ इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां  
षष्ठस्कन्धे अजामिलोपाख्याने द्वितीयोऽध्यायः ॥